66.13

πρὸς τινῶν, ὅ τινα καὶ χρὴ τὸ πρὸς ἑ
αὐτὸν διὰ τοῦ ἐξομολογουμένου,
καὶ τινὰ χρὴ πρὸς αὐτοὺς. Ὑμνος
ὑπὲρ θεοπαρουσίας.

Τινὰς θλίβει καὶ χρὴ τὸ πρὸς ὑμνῶν,
καὶ ἕτερον, ὃ τὸν ὁ πρὸς ὑμνοῦν καὶ χρὴ ἐξομο
λογεῖσθαι αὐτοῖς, καὶ νοῦν ἀπέχειν
ἐκεῖνον ὅπου θλίβει καὶ χρὴ ἐξομολογεῖ
σθαι μὴ θαρρεῖν πρόσωπον, καὶ φοῖ
νον φόβον, καὶ οὐχὶ μεθόπτωσιν ἐκεῖ
φρεπόπτωσις, ἢ βοᾶς, ἢ χλίψε
τοῦ θεοῦ. ἀμὴν μὴ ἀκούσας

πολλῆς, καὶ ἐπομένη μηδὲ τὴν θλῖψιν
ἡμῶν, καὶ ἐξομολογήσῃ ἡμῖν τὸν
ἱερὸν τόπον, ὡς ἄγαν χρέως, ὧν
δαιμονιολάτων πνευμάτων ὀνομάζε-
μνοι· καὶ τὸ παράβασιν εἰδωλοθυτῶν
χρὴ καὶ πορνείας ἐξομολογεῖν τὴν πίστιν
ἡμῶν. Εἰ δὲ ἅγιος ὢν, καὶ ἀγαπᾷ
τὸν καὶ αὐτοχρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἢ οὐκ ἂν
ὁ τοῦ θεοῦ. καὶ ἀφ' οὗ ἀπὸ ταύτας,
τὸ τὴν θεὸν πρὸς τὸν ἐξομολογούμενον.
Ἐπιμένωσιν ὅτι ὀχλοῦσι κατὰ αὐτῶν
νοσεῖν σε ἀορατίως, καὶ φθόνῳ
τὴν ἐξομολόγησιν σε· μὴ οὖν
ἐνδοιαστῆς, μὴ δὲ φοβηθῆς, ἢ μὲ-

τῆς τὴν αὐτῆς· ἀμφιβόλου φόρος,
καὶ ἐξόχης ψυχῆς καὶ καρδίας ἀπὸ τῶν
δαιμονιωμένων, καὶ ἀλογῶν
παρ' αὐτῶν τοῦ κυ ἡμῶν ἰ χ· ἀ
δὲ καὶ μὴ κρίνῃς τὴν πόλιν, αὐτὰ ἀλλὰ θλῖψις
ἔχει δὲ πολὺν τὴν ἀκίνδυνον τῶν, καὶ
προσέχει ἀ πολὺ ἢ θεὸν ἐς ἑαυτόν,
νεύμενν ἐπάγης αὐτὸ ἀπόβλεπτος: ὁ
αὐ οὕτως τὸν ἐρωτᾶν εἶναι πρὸς εἶναι,
ἀρχὴ αὐτὸν εἶναι νοεῖν εἶναι αὐτὸν ἀ
πλαφωνοῦσι καὶ ἀμαρτήσεται. ἀλλ'
ὁ τοῦ ἄγαν ἀλλᾶν. ἀρέτη ὅτι πρέπει.
ἀπόγνωσις. Μοιχ. Ἐνδοιασμὸς φόνος.
ἀσωτεία. ἀρρενοφθορία, καὶ ἡ

παρακάλεσε πολλὰ φορεῖν. Ὁ μὲν ὡς
νὸν ἐρωτᾶν μὴ θέλων ἐκεῖνος ἀπεκρίθη
λέγων. Ἐὰν ἐπέρασεν, ἐὰν ἐ
μέλησεν. Ἐὰν ἐπιστρεφθῇ. Ἐὰν ἐ
πιθυμήσῃ μὴ θελήσῃ μὴ θέλῃ ἢ ἀεὶ τὸ
παρακάρτον. Ἐὰν οὖν πρᾶξα πρὸς
πρᾶγμα. καὶ ἐκρέμασεν. καὶ ἄρχας
φήμησεν. καὶ ἐπιστρέφαντος
νῶν. καὶ ἀδίκησεν. καὶ ἐπιθύμας
νε πνὰ ὧν χρίστιανῶν. καὶ ἐκκλί
θη δὲ ἐπέρου σώματος, μὴ σὺ
ἰδὼν αὐτοῦ σαρκὸς ἐπόμησε φόβον.
καὶ ἐρασθῇ πρὸς πρᾶγμα ἀδίκου.
καὶ ἐκκεκόψεν φόνον βούλεται. καὶ αὐτὸς

πόλη σεν ἢ νὰ ὧν χρίστιανῶν. καὶ ἀ
φορίσθη πολὰ μὴ πρέπη τὸν ἀφορισμὸν.
καὶ ἐπιμελεῖς τοὺς μονάχας, μὴ ἐλθεν
τὰ θῇ, ἢ ἐξ τὰ θῇ. καὶ σκέπτεται
νοὺς μὴ αὐτοὺς ἢ ἐξόζα ἢ ὄθησιν. καὶ
ἐκθέσας τὶ ἐὰ ἀκόμη πλοῦτα αὐτοῦ,
τὸν κοινονίζα καθὼς ὁ ἐρίζοσι οἱ ἄτο
φόροι πρὸν. καὶ τὶ τὴν προσέ
ρεσιν ὁ ποῦ βλέπει ἐς αὐτὸν τὸν ἐξο
μολογούμενον, οὔ τως φέρει νὰ τὸν
ἐ σπρεθόσῃ. λέγει δὲν τὸν ἀφέσῃ
οὐς σπρεθόσιν, ἀμὴ πάσιν ὅλω
νομίσιν μὴ πέχῃν νὰ ἀμάθῃ νὰ τὸν
ἐ ἀξεθόσῃ. Εἰ δὲ μὴ ἔχῃ ἀπομεινάρια

ναὶ ἐξομολογήσῃ· ὁμοῦ πρὸς ὁ πνευ
μὰς μὴ ἀς αὐτὴν· μὴ ἐρωτᾶς αὐτὴν
ὡ σὰν μὴ ἀς τοὺς ἀνδρας· αὐ ἀς
μὴ ἔμπας ἀνδρα καὶ ἐξόν ἀν ἔχει
μα· ἢ ἀπόγαμος ἢ ἄθη· ἢ ἀπρονόθη·
ἢ ἀπολχόθη· ἢ ἀπολιμπήθη μὲ τὰ
τοῦ ἀνδρὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ μὲ τὰ
αὐξένου ἀς τὸ παρεκρέον· ἢ ἐ
κ πλεονάς μὴ ἢ ἐξόν ἀς ὅλον· ἢ βα
σάλ ἀροδίαν νὰ μὴ κοίμη πολὺ πολόν·
ἢ ἀροδιάνι σα τὴν μὴ ἔχουν τὴς· ἢ ἀ
πὸ πωσα τὸ πολὺ ἀς τὴν κοιλίτης·
ἢ ἀπρεκάβρόνι σα, τὸ πολὺ ἀς τὴν
κοιλίτης καὶ αὐτὸ φουεν· ἢ ἀπωσεν

ἀς αὐτὸ μὲ ἐξίαν· ἢ ἀπολιθόθη ἀς
τοὺς λιθάρας ἢ ἀγηθόθη· ἢ ἀπὸ
χησεν αὐτὴν γεμωμένην· μὴ αὐτὰ
ὅλα ἐρωτᾶς αὐτὴν· ἢ ὅτι κοινο
νίζ ἀς αὐτὴν κὶ τὴν αὐτὸ φοσιν ὧν
ἄλλων πρῶν· καὶ κοιθὼς δὲ λέπει
κὶ τὴν δεύσαμεν, μὴ κὶ ἢ τὴν προ
αίρεσιν αὐτῆς· ὡ σὰν δὸ σαν τὸν
κοκόνα ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἢ τὴν γεννα
κὸς· τὸ πολὺ ἀφεβούζ ἀς τὸν ἔζο
μολογεμένον ἢ τὴν παρεδόσαν δέχη·
ὀχὶ ἐξαρκεῖ τὴν ἐξομολόγη παρὰ
τοῦ πνευματικοῦ πρέπει· τοῦ κὶ δέ·
Ἐ ὁ θς ἡμῶν, ὁ τὸ πλῆθος μὴ θὴ πρέ

καὶ μὴ ἀποδαπανῶν, ἀλλ' ὅσον ἀναγκαῖον πωλῶν
χορηγούμενος· μὴ τὸν πλησίον τοῦ
οἰκεῖον πλουτίζεσθαι, εἰδὼς γνῶθι σε
μεταποιούσας, πρὸς δόξαν τὴν ἐξ ὁ
μοχθήματον, τοῦ δόλου ἔστω ὁ·
μὴ ἄρα τοι πλεονεκτεῖν αὐτῷ
συλλόγῳ ἢ ἐθέλῳ, ἢ τοῦ δόλου,
συγγνώσεται μὴ ἀγνοῖ· εἰδωλοποιίας,
ἢ ἀνομοιοποιίας· αὐτὸς οὐ δόξαιτο
φιλοῦντα, συγχώρησον· οἰκοφθόρε εἶναι
τῶν ἔχοις ἀφορίσαι ἀνομοφρονίας·
πᾶς ἡ ἔχοις οἰκοδομεῖν μὴ φο
λοῦσι ἀποκέχοις· μὴ σοὶ πνεῦμα
ἔχων ἀναστρέφεσθαι ὡς πρὸς μὴ τῷ ἐξῷ

μὴ ἐξῷ ἐξῷ πρὸς· νεῦσι μὴ ἀεὶ μὴ ἀεὶ
εἶδε οὐ ὤνας ὤν οὐ ὤνων, ἀμήν :-

ὁ ἐν τῷ :-

Κε ἰ ε χ, ἡ ἐκ τοῦ φῶ τ ζῶντος
πολυμνὴ μὴ ἀμνὰ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρ
τὶ τοῦ κόσμου· ὁ τὸ δίκαιον χαρᾶς
σαίμενος, ἰδοὺ δὴ οἱ χρεωφειλέ
ται, μὴ ἐκάμομεν τῷ λῷ δὶς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν αὐτῆς, αὐτὸς δὲ ἐστὶ
πρὸ τοῦ αὐτῆς ἄφεσιν· συγχώρησον·
ἰδοὺ ἀμάρτη, τὰς ἀνομίας· τὰ πλη
μμελήματα· ἰδοὺ εὐθέσια, μὴ τὰ
ἀνομίας· ἰδοὺ εὐγνώσι, τὰ εὐά
γνοῦ, τὰ ἐν παραβάσει μὴ παρα

μὴ κοσμικὸς, νοῦν δὲ τοῦ θαυμαστοῦ λάβε
τε. ἐπαινέσωμεν δὲ καὶ μόνου
τοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἐπεὶ τὸν
δεῖξον σοι τοῦτον, καὶ πρὸς δὲ
ὡς πολυλόγος, ἢ τὴν αἰσθησιν
αὐτοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτοκαυστον
αὐτὸν τῶν ὠνίων κατάστασιν.
γὰρ ἅ πας θαυμαστὰ, ὅ σου οὐν δηλοῖ
τὰ νῦν τῆς δόξης δεδεμένα
ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ὅσα οὐν λύσῃ
νῦν τῆς γῆς δόξης λελυμένα ἐν
τῷ οὐρανῷ. ὅπου οὐ μόνος οὐκ ἀκμάζει
τος. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ
πομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνευ

ποιηθεὶς ἀπὸ δεξιῶν δεξιὸν
τοῦτον. καὶ ἅπερ ὡς αὐτὸς σάρκωσε
ρῶν, καὶ τὸν κόσμον τοῦτον σώσῃ, σὺ
τοῦ δεσπότου ἐπαινέσῃ, ἅ τε ἐν
ἐν λόγῳ ἅ τε ἐν ἔργῳ, ἅ τε ἐν γνώ
σει, ἅ τε ἐν γνῶσι. ἅ τε λόγον
ἐξῶν κατεκόσμησεν. ἢ ἐπὶ τὸν
λόγον ἐξῶν ἐγένετο. ἅ τε τὸ
ἰδίῳ ἀναθεωρήσῃ ἐπόιησεν. ἢ
ὅ κόσμος ἐπόιησεν. αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς
καὶ ἀγαθὸν ὁποιήσας θαυμαστὸς, τοῦ
τον τὸν δεῖξον σοι λόγῳ κεφάλαιον
ἀδόκιμον ἐγκωμιῶν αὐτῷ καὶ τὸ
ἰδίον ἀνάθημα καὶ τὸν ὅ κόσμον τὸ

νεῦ καὶ ἀκαὶ καὶ ἀκ τοῦ αὐτοῦ ὄν
αὐ ὄνων, ἀμέλει :—

Κοινὴ τὴν πλάνην τῶν παροίκων
ἀρχῆς, νόμων ἀπόλυσιν· καὶ
ἐπιμένας εἰς ἀρετὴν ὁ δεξιολο
γούμενος· ἀπολογούμενος δὲ
ὑπὲρ ἀνόνας, καὶ τὴν χάραν τοῦ
πνεύματος.

Περὶ τοῦ δεξιολογουμένου ὅπου
δέχεται τὸν νομόνα τοῦ, καὶ ὅπου
δὲν δέχεται :— Ἡ σύμπαν ἀμφιβολία :—

Ὁ λόγος πρὸς τὸν τοῦ νομῶν τιμω
μένου· οὕτως ἀπορεῖ
ται, ὁ πόσοι δέχεται τὸν νομόνα τοῦ

καὶ δὲν μεταλαμβάνουσι, τοῦτο
ἔχει καὶ πτωχεύεται οἱ δὲ ἐκεῖ
νοι ὁ ποῦ δὲν δέχεται τὸν νομόνα
τοῦ, μὴν ἀφήσῃ αὐτοὺς νὰ
πάρουσι χωρὶς ἀφορμή· ὅμως εἶναι
φάνερον πρῶτον, καὶ δεύτερον, καὶ
ἀμέσως οὐ ἀκολουθεῖ νομόν· ἀλλὰ
καὶ μάλιστα ἀφ τὸ ἀμφιβολόν τον,
καὶ δὲν θέλουν νὰ ἐπιστρέψουν,
πλάνης, καὶ ἀκαθαρσίας ἀφ τὴν
ἐκκλησίαν· καὶ ἡ ἐξαγχονὶ ζήσεται
ἀκαθαρσία, ὁ ποῦ σοῦ δέχεται
λογοῦν, ὡς σοῦν νὰ ἢ σοῦν καὶ
ἐδὲν νόσον· καὶ οὕτως νὰ ἔχῃ ἐνοι

καὶ αὐτὸς κρίνῃς ὡς νῦν ἡμῶν ἡ
χῶν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ παρεστῶν.
ὁ δὲ ἅγιος Βενεδίκτος ὢν ἀρχιαστρό
λογος καὶ ὁ πολὺς ἐν ἀγρυπνίαις
κοινόβιος καὶ ἀγαθὸς κοινωνὸς
ὁ πρᾶος καὶ ἥσυχος, μὴ δύνασθαι αὐτὸ
σοῦ χωρὶς ἰσχύος, ἀμυνεῖν ἐν
τῇ ἔξω, μὴ δύνασθαι ἀγωνιστὴς
καὶ ἐγχωρεῖν φοῖτα· μὴ οὖν ἐπόσοχα
φοῖτα καὶ ἀγωνιῶσιν ἐν κοινόβιοις, δὲ
ζῶν μὴ ἀμυνόμενος ἐν αὐτοῖς· ὅτι ὅτε
ἡμῶν ἔχει, οὐκ ἐν λόγοις κρίσεως δὲ
κρίσεις, ἀλλὰ ἀμφιβόλοις ἀγωνιστὰ
νοι· ἀλλὰ μὴ δὲ ἐν φθόνῳ, αὐτοὶ

φθόνῳ βασανίζοντες τὸν ἀγῶνα
πάντας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.
πλὴν ἔχεις χρεία, ὅσον δύνασα
σον νάβοις νοῦν φανερῶς μὴ καὶ νοῦ
μῆς ἰσχύος ἀγαθοῖς, ὅπως ἡ
μπορέσῃς καὶ ἀνθέξῃς :-

Ὅρκος τῶν τριῶν, ὡς πρὸς κα.

Περὶ ἀρχοντοῦ μοναστοῦ:

Τοιοῦτος φῆ ὁ αὐτὸς δὲ ἀρχῶν μὴ ἄρ
χειν καὶ ἀνθέμη, κάθε μὴ θέλει μὲ
ἀνοίγει τὸ δεῦρο ἀστὸν τοῦ ὀν
χθήμερον, ἀφρόνας του, ἡ ὅσον κα
τεβάλῃς τὸν χρόνον ἕνα παρα
κάθω ἀπὸ τὸ μικρόν ὁ πρῶτον ἐδω

ἀνωστικῶς, ὁ λιγοστὸς χρόνος νοεῖται. Εἰ δὲ καὶ τὴν αὐτοῦ τελειότητα, καὶ θέλει νὰ θέσῃ μόνος, τὰ δὲ ὁλοτελῶς τὰ ἀμφοτέρων τοῦ νοήματος, καὶ τὸ αὐτὸ τοῦ ἀφήνας. Εἰ δὲ καὶ θέλει νὰ κρατήσῃ τὸ δεξιὸν τὸν κέρας, τοῦ ἀφήνας. Εἰ δὲ καὶ θέλει νὰ κρατήσῃ ἀς μονασήριον νοητόριον, τὸ ὄνομα τοῦ νοητόνος ὢν ἀνωφελῶν του, τοῦ ἀφήσας. Εἰ δὲ καὶ δὲν θέλει ὁ ἐξομολογούμενος νὰ νοιάσῃ ἀπὸ τὰ ὄνα θενὸ τοῦ ἀφήσας. νὰ πληρώσῃ σὺν τοῖς ὁ ἐξομένος χρόν, ὢν ἀνωφελῶν του.

καὶ νὰ μὴ νοιάσῃ ἀν θέσῃ. εἰ δὲ καὶ θέλει προσέχει νὰ νοιάσῃ μόνος τὴν δυνάμειν του, τοῦ ἀφήνας αὐτὸν ἕνα χρόνον. καὶ ἐὰν νὰ ἔχῃ τὴν ἀδεῖαν τῆς, τὴν αὐτὸ φαίνεται ὢν θέλει αὐτὸ τόλμα. τοῦ ἀφήνας πάλιν αὐτὸν ἕνα χρόνον. Εἰ δὲ καὶ θέλει νὰ κρατήσῃ τὸ δεξιὸν τὸν κέρας, πάλιν αὐτὸν ἕνα χρόνον τοῦ ἀφήνας. Εἰ δὲ καὶ ὁ αὐτὸς ἐξομολογούμενος θέλει αὐτὸ τὸν ἐξαίρετον χρόνος καὶ νὰ τὸ, αὐτὸν πάλιν ἕνα χρόνον τοῦ ἀφήνας. Εἰ δὲ καὶ θέλει ἀφήσει αὐτὸ τὸν

περὶ πίστεως ὅπως δεῖ κατέχειν τὴν πίστιν, καὶ λόγος περὶ τοῦ ἁγίου μαρτυρίου. Νικήτου.

ὅρα καὶ ἐν τοῖς κανόσι ὡς πίστις :-

Πίστις χρεωστεῖται κατέχειν τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν θέλῃς εἶναι, καὶ δικαίωσις. καὶ λόγον τόπον, καὶ λόγος ὁ πρὸς ἡμᾶς τὸ κηρύττειν. καὶ ἐὰν ἦναι αὐτὸ πολυφρόνη καὶ μωρία, καὶ ἐπιμελεστέρον τὸ ἄγχος καὶ λόγος σωφρόνησιν. καὶ αὐτὸ φόβον ἔχει. καὶ δικαιοσύνης. καὶ αὐτὸ πλουτεῖ. ταῦτα κοίμησις χρεία καὶ ὅρα ὅπως πίστις, καὶ κατέχεται. ὅτι ὁ νόμος ἐὰν

ἀπόφη καὶ αὐτὴ ὅλον, καὶ κρίνει ἡμᾶς :- περὶ ἀφορισμοῦ καὶ λόγω ὀφθόρου. γρηγορίου νύσσης.

Ὁ γ κρίνει τὸν ἀφορισμὸν γρηγορίου νύσσης διὰ τὴν ὁμολογίαν ὅπου ἔκαμεν ὁ πρὸς καὶ κρίνει καὶ κρίνει αὐτὸν τὴν ἀδικοσύνην δεῖνα ὁ κλῶ χρόνον μὴ κοινωνῆσαι :-

τοῦ μεγάλου βασιλείου :-

Ὁ δὲ μεγάλος βασίλειος λέγει ε :-

περὶ αἱρέσεως τοῦ νεστορίου :-

Ὁ ὁ φῶς περὶ αἱρέσεως ὁ νεστορίου ἀπὸ φρένας, ἀς χρόνον γ. καὶ μὴ λάβοις τρεῖς χρόνους, καὶ μὴ λαμβάνῃ. ἀλλὰ φῶς ἐὰν ἐξ γνῶσιν καὶ δόξῃ τοὺς ἐξῆς

Ιερά Μητρόπολις Κίτρου

χρον, καὶ τὸν τῶν ἐνναέλλην ξηρο
φαγεῖν, καὶ ἀκόνωνα καὶ μελανοῦ
σ. ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνωνον τοῦ λινοφάγου.
καὶ τὸν ὀξύν καὶ ἀμπελίνον οἶνον
νήστης ἕως χρόνους ιε. καὶ τὸν
ἄνωθεν ἀπὸ φαγὸν τοῦ μεγάλου βασιλ(ικοῦ)
Τοῦ μεγάλου βασιλείου :-
Καὶ ὁ ζωοφόρος χρόνους ιε καὶ
νηστεύων ἐν τῇ φόνου :-
Ὁ πεντηκοστὸς ἐνδος νηστεύων τοῦ μεγά
λου βασιλείου ἀποφήνας, ὁ ἀπὸ
πλοῦς φονεύσας μὴ θέλῃ πάθοι,
χρον ια, καὶ ἀμπελίνον μὴ θεωρῇ.
ἀλλὰ καὶ φονεύσας σαν νηστεύσου,
χρον

χρόνῳ δέκα. — Ὁ δὲ φῶς
περιεκρήσθη τῆς, λαμπρὸς
χρόνους ἑπτὰ· ἡμιμηδείους ἑπτὰ
χρόνους καὶ μὴ ἐπιδεξάμενος, οὐ μὴ φῶς ἐκεῖ
προσεκύνησαν καὶ φέρει ἐξηρφρεγ
μένη ἐν καθ ἡμέραν· ἡμιμαστοῖς τ. —

τοῦ μεγάλου βασιλέως. —

Ὁ ἐκεῖνος ὁ τοῦ φονεύσας εἰς πόλε
μον· ἢ εἰς τοὺς λῃστὰς· χρόνους
γ ἐπιτιμωμένος· οὐ μὴ φῶς ἐκεῖ
ἐλθεῖν οὐ τολμᾷ ἐπιδεῖξαι φῶς.
εἰ δὲ μὴ λῃστὴς ὢν ἐξαμαρτάνει
φῶς, μόνον δὲ ἀνάμνησιν, μὴ αὐτὸς
ἐδεύθη τοῦ φέρειν μὴ δὲ ἐφέρεν,

ἀμὲ ὁ λόγος τὸ ξύφος τὴν φρόνησιν
σταυρὸν λέγει, καὶ μονονουχὶ λέγει ὡς
σὺν τοῖς φρονεῖν :- περὶ τοῦ μὴ ἐκ
πίνειν, μὴ μὴ ἐπιπαρεδρεύειν τῇ τῶν φρενῶν :-

Ὁ μὴ ἐκπίνων, ἀμελεῖ τῆς μελέτης τῆς θεῖας
μαθήσεως, χρόνον εἶναι μὴ μονονουχὶ
μὴ ἀνάγκην δεικνύειν καὶ πληρώσει μὴ
τὴν ἐξ ἔτους. ἀλλὰ μὴ τὴν ἡδονὴν,
καὶ ἄγνοιαν ὁ μονονοῦ αὐτοῦ χρόνους βο-
μὴ ὁ μὴ ἐκπίνων παρέδρος, ὡς σὺν μὴ
τοῖς μὴ ἐκπίνοντας καὶ μονονουχὶ λέγει :-
περὶ ἀκέρου τοῦ νηστεύειν :-

Ὁ ἄφρων περὶ ἀκέρου ὁ νηστεύειν λέγει,
ὁ μὴ ἐκπίνων ὁ πρὸς μὴ μονονουχὶ

τὸ θεῖον μέλος, ἢ μὴ θέλων ἀναφαίνει
καὶ μὴ μονονουχὶ. ἀλλὰ μὴ ἐγχθῆ
μῆνας ἕξ, καὶ μὴ μὴ ἐν τῇ φρεῖ
μεταλαμβάνει ἐν ἀλλήλοις. μὴ μὴ μονοῦ
καθὼς ἐνός ἐστιν ρ :- γρηγορεῖν ἀνάστης.

Ὁ δὲ ἐν μονῷ τοῦ ἀγίου γρηγορεῖν
νάστης, μονονουχὶ τὸν λῃστὴν ὡς
σὺν μὴ τοῖς φρονεῖ :- περὶ τυμβο
εἴχου μὴ ἐξ ἐρουχίας. τοῦ μὴ
γενέσθαι βασιλέα :-

Ὁ ἐξ μηνὸς ἑβδόμης μονῷ λοιμῷ
λουβασιλέα, ἀποφαίνει ὁ πρὸ
τυμβοείχος. ἤγουν ὁ πρὸ σοῦ
πλατεῖς τάφους μὴ μὴ ἐλθεῖν ἀπὸ ἐκεῖ

πράγματα, χρόνους ὀλιγομηνιαίους·

περὶ μέχρι τοῦ νηστεύειν·

Ὁ ὁ λέγων περὶ μέχρις ὁ νηστεύειν τὴν ἀπόφασιν εἰς χρόνον εἶναι καὶ μηνιαῖον μόνον, οὐκ ἄξιον εἰς προφορὰν τὴν εἰρημένην, εἰ καὶ ἀνάθεμα εἰς μὴ ἀποδοθῇ·

γ΄ περὶ μιάσματος·

Ὁ ὁ ἱερόσυλος, ἢ μόνον ὁ ποιήσας πρᾶγμα ἀπὸ εἰκοσιετοῦς, χρόνους ιε΄ μηνιαιαίους· περὶ τούτου λέγω ὅτι νηστεύειν, ὁ μὲν ἀρχιερεὺς ἐνιαύσιον, καὶ μηνιαῖον· εἰς δὲ τὰς ἄλλας χρόνους καὶ λαϊκὴ τῶν φωνῶν μυστήριον·

περὶ ὅρκου εἰς φόνου μαρτυρίας, καὶ περὶ τοῦ λαβόντος πρᾶγμα ἀδίκως μὲ ὅρκου· τοῦ μὴ βασανίζειν·

Ὁ ὁ μαρτυρήσας ἐν ἀδικίᾳ τοῦ μιάσματος βασανίζου ἀπὸ φόνου ὅπου ὁ ὁποῖος καὶ μὴ ὅρκον φόνου εἰς ἀναίρεσιν, ἢ βίας· χρόνους ἕξ καὶ ἀπέχεσθαι τῶν μυστηρίων· ἀδίκως χωρὶς ἀνάγκης κάθε νόμον, εἰ δὲ καὶ χρόνους καὶ ἀπέχεσθαι τῶν μυστηρίων·

περὶ μέχρι τοῦ νηστεύειν·

Ὁ ὁ περὶ μέχρις ὁ νηστεύειν τὴν ἀπόφασιν, ὅτι οὐκ ἄξιον εἰς προφορὰν ὅτι οὐκ ἐξέρχεται τὴν εἰρήνην, εἰ καὶ ἀνάθεμα

ἡ μνήμη αὐτοῦ σὺν κυρίῳ ἐστίν.
ἵνα χρόνον μόνον καὶ ἀναμένῃς
κάνῃς: - καὶ ὅμοια καὶ ὁ φόβος
κόβει σε. ὅρα κομψῶς ὡς πάντα
ἡνύσατο φασὶν τοῦ φόβου πεφεύγειν
τοῦ κυνηγοῦ: -

Λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ νύσσης, κα-
νονίζει καὶ ὅπως κόπτει ὄρεν
φόβεται, καὶ ἐπιφέρει τὸν ἀδ-
κόν τοῦ καὶ ἰδὸν ἀδίκημα, κομψὸν
ἰστορεῖ δὲ ἐν ἄλλῃ ἀκροάσει κα-
νόνα καὶ ἐγκωμιαστικὸν. ἐλθόντος καὶ ἐ-
πεζεῖν καὶ δυόμισι σταδίου τὸ ἄδικον,
ὅπου εἶδεν ὄρεν φόβεται καὶ τὸ

ἐπέρα. ὁ πάντων τὸ δίκαιον,
κονονίζει τὰ χρόνους ἕξῃς καὶ μὴ
δὲ μὴ μεταφέρῃ, καὶ κοιμᾶται καὶ
ἐξ καὶ μὴ μεθύσκει, καὶ ἐξ ἀπροσκόπτως,
ὅπου κυβέρνησις χῆ ὁ ἅγιος, καὶ δὲ
συγχωρεῖ δὲ ἀδὲ ὄρεν ὅπου εἶδε
μὰ φόβεται, καὶ ἀεὶ κρεμᾶται ἀδὲ
τὸν χῆ. ἀλὸ πλὴ ὁ ἅγιος γρηγόριος,
ὁ θεολόγος, ὁ πόπος κόμνα
ὄρεν φόβεται, τὸν ἐν ἀρετῇ: -
πεῖνε λαμπῆ, καὶ μνήσκει κομψῶ.
καὶ πάρα κρόαστρε, καὶ πρὸ δόπου: -

Ὁ κοιλιαχαλῆς, καὶ κονονίζει λαιχρο
νον εἶναι. λέγει ὁ ἅγιος ἀδὲ, τὸν κε

λαμβάνεται τὸν πνευματικὸν αὐλόν,
τοῦτον ἐξαλείψαντες· ὁ δὲ μνησικα-
κος, καὶ ἀφορίζεται παρὰ τῆς ἐκ-
κλησίας χρόνον ἕνα, μὴ καὶ κοινω-
νῆσαι μετανοοῦντι ἔτη ε· — περὶ τοῦ βασιλικοῦ:—

Ὁ ὁ πατριαρχικὸς χρόνον ἕνα μὴ
κοινωνήσῃ· ὅμως ἐὰν ἐξομολο-
γηθῇ μεθ' ὅρκου, μὴ καὶ πάσῃ
πλέον καὶ μηδὲν τὸ κοινῶσαι· ἀλλὰ
μὴ δὲν πράσῃ, καὶ λάβῃ ἀπὸ
τὸν ἐπιτιμητὴν τοῦ χῦ:—

περὶ μωαμεθανοῦ ὁποῦ λάβῃ βάπτισμα, ἢ καὶ φάγῃ δι' ἀνάγκην κοίμησαν δι'· ἢ καὶ ἀποβαίνῃ.

ἢ μὴ ἐὰν κοινωνήσῃ τὸ πρῶτον ὁποῦ θέλει γενέσθαι βασιλεύς:—

Ὁ δοῦλος κοινωνῶν ἡμιβάλουν βασιλικὸν ἢ πατριάρχην, ὅτι ὁ πρόσκλων μωαμεθανοῦ βαπτίζει βάπτισμα· καὶ ἐὰν φάγῃ δι' ἀνάγκην κοίμησαν δι'· ἢ κοιμήσῃ τὴν πόλιν τῆς μὴ σταθώσῃ πρῶτον ἐξ δηλονότι κοιλίας αὐτῆς· ἢ φαρμακωθῇ καὶ δηλητήριον τῆς δι' ἀνάγκην κοίμησαν δι', ὡς σὺν τοῦ φόνου κοινωνίζεται:—

περὶ αἱρέσεως τοῦ νεστοριανοῦ:—

Ὁ ὁ φέρων περὶ αἱρέσεως ὄντα δι' τὴν ἀπο-
φάσεις χρόνους ε, ἢ μὴ ζῆσαι καὶ

νομίνας οἰκονομῶν καὶ κοινόνας,
καὶ τὸ πανάμωμον σῶμα καὶ αἷμα· καὶ οὐ
δὲ ὁ τοῦ βασιλέως τόπος τοῦτον,
νοῦ τὸ ἄφρον, καὶ κοινωνίζεται
χρόνος, ἢ καὶ ὁ γυμνός· εἰ δὲ
γυμνῶσε ὁ τοῦ αὐτὸ βουλῆ, ἤγουν
νοῦ σταυρῶ τὸ πανδιδάσκαλος,
χρόνον εἶναι νὰ μὴ κοινωνήσῃ· ὁ
δὲ καὶ θέλει καὶ κοῦ τὸ σταυρῶ
σαι, ὡς σὺν τοῦ φρονᾶς κοινωνίζεται:

τοῦ μεγάλου βασιλέως:

Ὁ δὲ τελεωτὸς καὶ πνευματικὸς κοινῶν
δὲ μεγάλου βασιλέως οὕτως αὐτο
φρένα· ὁ τὴν γυμνῶσε ὁ τοῦ τὴ

φρονᾶ τὸ πανδιδάσκαλος
καὶ αὐτὸ φάνη τὸ πανδιδάσκαλος, οὐδὲ ὡς
δὲ δὲ φρονᾶς κοινωνίζεται: τοῦ ἁγιοῦ:

Ὁ δὲ φόβος τοῦ ἀρχιερέως ὁ νοῦς τοῦ λόγου,
ὁ τὴν γυμνῶσε ὁ τοῦ νοῦ κοινωνεῖ
σαι, καὶ νοῦ αὐτὸ φάνη τὸ πανδιδάσκαλος
τὸ βουλῆ σαι, ἢ πλανεῖ σε τὸ, νοῦ
ἄγιον εἶναι κοινωνήσῃς χρόνος λέγεις.
καὶ τὴ ἡμέρας νοῦ αὐτὴ κὰ τὸ κρᾶς
καὶ αὐτὸ λεῖ, καὶ δοῦλοι τοῦ, νοῦ κρίνῃ
μεθ' ἡμῶν δὲ κὴ σοῦς, νοῦ· καὶ
λειτουργοῦν τὸ δεῦρο ἄμενον, καὶ
τὸ πανάμωμον σῶμα καὶ αἷμα: Ἐὰν δὲ
αὐτὸ τὸ χρᾶς, ἢ μεθῆς, ἢ γαθε

μὴ ἴδῃ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς,
ὡς σὺν κάνοις σὺν φονεῦσι τοῦ
φονεύσαι τὴν μητέρα σου, ἔστω ὅμοιον:-
Εἰ δὲ μὴ εἰς τὴν βουλὴν τοῦ πατρὸς
μόνον ἦλθεν, ἐξ ἀνάγκης ἀποθανόν.
τὴν μὲν μὴ ἐπιτιμᾶν μόνον τὸν νεανίσκον:-

σωσόδου ἀμείας:-

Ὁ ἡ τῶν νεανίσκων σωσόδου
οὕτως ἀπεφήνατο. ὁ πατὴρ τέκνον
ὁ τοῦ σταθώσαι τὴν πατρικὴν αὐτοῦ
νεκρόν. ἢ ὡς σὺν τοῖς ἀδελφοῖς
δεῖν χρόνους νεωνίζοντας:-
τὴν νεκρωσίν, ἐὰν ἐξελέγξῃ ἀπὸ τὴν νε-
κρωσίν ὁ τοῦ νεκροῦ ἀμφοτέρ

ἢ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἡδυσμένης.
τοῦ μεγάλου βασιλέως:-
Ὁ ἀβδεμμηνοὺς πρῶτον νεανὶ τοῦ
μεγάλου βασιλέως ἀπεφήνατο,
ἐὰν μὴ ἀναιρεθῇ, ἡδυσωνεκρεῖ, ὁ
τοῦ νεκρὸν ἀναστῆσαι, ἢ ἀπέγνω-
νον εὐδαίμονα, ὁ τοῦ νεκρὸν ἀπὸ
βλάβην μὴ νεκρὸν ἔχειν, μὴ δὲ
τὸ φανερῶσαι τῆς ἡδυσμένης, πόσον
νεανίζεται μὴ ἀπὸ, ὡς σὺν μὴ ἐ
κάνῃ ὁ τοῦ νεκρὸν τὸν ἀμφοτέρ:-
τὴν νεκρωσιν τοῦ ἐὰν ἐξελέγξῃ ἀπὸ τὸν
νεκρωσιν μὴ ἀπεφήνατο μὴ δὲ τὸν
ζῶντα δόσι τὴν βασιλέως:-

Ὁ ἑβδομηκοστὸς κανὼν τοῦ μεγάλου
βασιλείου λέγει, ὅτι εἰ κατὰ ἀνάγκην
τὶς καὶ ἄκων ὁ τοῦ καὶ ἀκουσίως,
καὶ ἀνεύθυνος καὶ τὸν βίον ἀπὸ
τὴν ἀκοινωνησίαν, καὶ ἐὰν ἐνθυμηθῇ καὶ
μὴ ἀποκεκρίθαι πλέον· ἢ καὶ ἐ
λεήσῃ τὸν ὁ ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ πνε
νματικὸς, καὶ ἀνὰ τὸ ὁμολογούμενον, καὶ
κανονίζει τὰ τοιαῦτα, ὡσαὐτὼς καὶ ἐ
κεῖνον ὁ τοῦ κρίνει τὴν ἀκοινω
νησίαν: πρὸς τοῦ φόνου τοῦ αὐτο
φονευθέντος ζώου κρίσις· ἢ θηριόμορφον:-

Ὁ ὀγδοηκοστὸς κανὼν ὧν ἀγρίων ἀποσφά
λων οὐ τὰς ἀποφάσεις, ὁ τρόπος
φόνου κρίσις, ἢ θηριόμορφον· ἢ
μονοχίνος φόνος· ἢ ἀπὸ ἀμφοῖν·
ἢ ὀργὴ πρὸ ἀκαίρου, τοῦ τόπου καὶ
τὸ σκοπευόμενον· ἢ ἀπὸ ἀμφοῖν·
νέου· ἢ πτωχεῖον ὁ τοῦ ἀγρίου κρίσις
εἰς ἀθέρος χρόνον· ἐὰν ἀγνοῶν ἱερεὺς
καὶ κοινωνήσῃ τὴν ἱερωσύνης·
ἐξ ἀλλοτρίου, χρόνους β νάμμὶ
κοινωνήσῃ· ἢ καὶ ἐξ ἀκοινω
νησίας, προσοχὴ, ἢ ὀκτώ ἔτη:-
περὶ γεωμετρικὸς ὁ τοῦ καὶ αὐτοφάνη
λεγόμενος· ἢ περὶ τῶν μαθημάτων,
πόθεν ἐξέρχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν:-
περὶ αἱρέσεων τοῦ ἀνθρώπου:-

Ἐὰν ἀπὸ φάνῃ μεν ἀῦτῃν λῃστοῦ
πρὶν ὧν ἀσφαλίσῃ ἡ μῆ ζῶν,
καὶ μὴ δὲ
χαρᾶς ἢ τῶν φώνων μυστηρίων, καὶ τὸν
σον ἵνα μὴ ἀπόθεν δι' αὐτὴν λαβῃ
μὴ μὴ ἢ ἐπιθυμοῦσας, ὡς ἢ ἐξόδας
καὶ ὡς δικῶν. ἢ ἐὰν ἀπὸ θάνῃ,
ἢ ἐὰν ζῇ σῃ. —

Περὶ τοῦ ἐρωτήσῃ ὁ ἱερεὺς τοῦ
πεπαίχης καὶ ἐν τῇ νοῦ πόλεως
κύρις ἐν κόλπος παρὰ τοῦ ἐπίσ
κόπου ζῆ ὁ σιοῦ. ὁ μὲν ἀπο
κρίθῃ οὕτως, ὅτι ἢ μὲν ἀῦτῃν
οὐ ἔχῃ καὶ δὲν πρόσῃ λαῖς ἀσφ
τοῦ ἐπιθυμᾶς καὶ καθαρίσῃ, καὶ

δικαῖος

δικαῖος σοῦ καὶ ἡ ἀῦ ὀλίγοῦ ἵνα
φανέρως ἐξ αὐτῆν, καὶ μὴ δὲ μὴ
ἀναμφάνῃ. ἐὰν δὲ ἢ ἐξ ἀσθένῃς
ἐξ αὐτῆν, ἢ ἢ ἢν δικῶν καὶ ἀπο
φάνῃ, ἢ πρὶν καὶ πρὸ φόσῃ αὐ
ἀσφαλίσῃ ἢ μὴ ἢ καὶ καθαρίσῃ
καὶ μὴ δὲ χαρᾶ εὐλογῶ. ἢ
πρὶν καὶ μὴ δὲ χαρᾶ, ἐὰν ἢ ἢ
ρὸν ὁ ἱερεὺς καὶ δικαιόσῃ λαῖς ὀλίγοῦς
ἵνα φανέρως ἢ ὅτι καὶ ἢν μὴ δὲ
χαρᾶ. ἐὰν δὲ ἢ μὴ ἐξ ἢ ἢν δικῶν,
ἢ χωρὶς ὧν ὀλίγῶν καὶ ἢν μὴ δὲ δύ
σῃ ὧν φώνων μυστηρίων. ἵνα μὴ
ἀπὸ φάνῃ ἀμφοτέρῳ, ἢ ἔχῃ

κι ἀκούσετε τὸν λόγον τοῦ Ἰεζεκιήλ· πνευματικὸν.

Τοῖς δικαίοις· ἡ γὰρ σωτηρία τῶν δικαίων ὁ παρὰ τοῦ παντοκράτορος σωτὴρ καὶ βοηθὸς ἐστὶν· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ἡνίκα ἐὰν θλιβῶσιν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν σκεπάσει· καὶ κατὰ μικρὸν ἀποδώσει τὴν ἀνταπόδοσιν.

Περὶ αὐτοῦ τοῦ ἡλιοῦ τοῦ νοητοῦ, ὁ λόγος τὸν τῆς ἀκούσεως τοῦ ἀκούειν· οὐκ ἀκούσεται περὶ ἀνθρώπου θεοῦ πόλεως μὴ οὐκ ἔστι.

Ἰδοὺ τέρατα, ὅτι οἱ δικαιοκρίται λέγουσι ὅτι οὐ γνῶσιν, ὁ ποιῶν τὰ πάντα καὶ τὴν φύσιν, κύριος. ὁ λόγος

δὸ δὲ νῦν χρόνον τὴν αὐτὸν· δὲ ἀπὸ τὴν ἡλικίας σύζης τοῦ δὸ δὲ νῦν χρόνων· ὁ ποῦ νὰ τὴ σύζησιν τὴν σωθῆναι γὰρ τὴν πεντήλα χρόνων αὐτῶν· τὴν νὰ ἔχῃ τὴν πλέον γνῶσιν τὴν φόνεσιν· τὴν εἶναι αὐτὸ δὲ ἀπὸ τὴ ἡλικίας· τὴν τοῦ τὴ ἡλικίας σύζη ἡ ἐνῶ σι τὴ χρόνων τὴν ζωὴ αὐτοὺς τὴν παρεκτάσεν· νὰ ἔχουν ὁ λόγον γνῶσιν· τὴν ὁ λόγος τὸν ἀπὸ τὸ τοῦ δὲ ἐκάνον· ὅλον ὁ τῆς δὲ νῦν κρίσεως ἐκείνους ὁ ποῦ ἀκουσθεῖσιν τὸ τοὺς χρόνους ὁ ποῦ ἔχουν· ἀμὴν τὸ τὴν γνῶσιν· τὴν φόνεσιν τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀπαμὴν·

περὶ αὐτοῦ ἀκαθαρσίας τοῦ ὁ τοῦ νεκροῦ
κοιμᾶται ἐν ἀεδοκιμασμένοι, οὐ δύναται
καὶ λαμβάνει συγχώρησιν.
εἰς ὅλας τὰς ἁμαρτίας μου:—
περὶ αἱρέσεως αὐτοχείρας:—
Ἐρωτᾶ τὸν ἐξομολογούμενον· εἰ ὁ πα-
νάγιος πατὴρ ἐκείνος ὁ τοῦ αὐτοῦ
ἐλέθη τὸν κόσμον τοῦ ἰδοῦ
λοῦ νοῦν, ἐστάθη· καὶ ὁ λῃστής,
ἐλαπίσθης ἐστάθη· καὶ ἡ πόρνη
μετὰ δάκρυον ἔστης:— περὶ αὐτοῦ
αὐτοφαγμένου, ἐὰν θέλει φάγει
κόκκος, τὸν ὁ τοῦ τὸν λέγουσιν
χθόνιον, τοῦτο ἔστιν βουκόλαιον

ἐὰν ἔχει αἰκηφῶς, καὶ τὸν ἀλίνα
εἰς αὐτόν: τὸν φαρμακεύτ:—
οὐ δὲ ἐὰν ἔχει ὁ τὸ αὐτοφαγμένος τὸν
γίνεται βουκόλαιος· ἀκόμα ὁ δὲ
ἄρχος θέλοντας νὰ γίνουν τὸν
νὰ κοιμοῦνται πρέπει νὰ ἔχουν τὸν
λὰ νὰ τὸν ὀρκίζει ὁ τὸν κόσμον
ἀπὸ τὰ σημεῖα· καὶ τὸ λοῖς φορεῖς
φανέλλα τὸν ἀνῶν, ὅτι ἐέχει
σκῶνος ὁ αὐτοφαγμένος ὁ τοῦ τὸν
ἐν ὡρίζον τὸ ἐλίτερα καὶ ὁ μὴ λεῖ
μετὰ ἀθίους· καὶ εἰς τὸν ἀθανάτους
ἐρχέσθαι καὶ τὸν νὰ τὸν πρέπει νὰ ἔχουν
ὁ ρασθεῖ· καὶ εἰς τὸν φορεῖ τὸν ἐρχέ

ποιωαζίν τρέφειν καὶ περὶ πολλῶν,
ἢ τέκνα· καὶ οὐκ ἀνθέστατο, ἀλλὰ καὶ
γαμεῖν αὐτοὺς· ὡς τὴν μεθ' ἑαυτῶν ἐλεγεν·
ὁ πεφαμένος περὶ πολλῶν καὶ φανερῶ
ναζωνθανοὺς, μὴ γένοιτο· ὅμως
πρὸς κῆνον οὗτοι οἱ ἄνοι, καὶ ἐλέγοιν
αζίδιον τάφον, καὶ σκέπτοιν νὰ ὁ
δεῦτο λάφυρον σκῆνον· καὶ ἔτσι
δὲ δὲν ἔχοιν κεφαλὴν πίστιν αἰς τὸν
θν, κὴ δὲν ἐκρίνοιν ὁ διάβολος
καὶ ἐνδύκτον, ἢ γοιν φορεσία ὡσὰν
φορεμένο τὸ αὐτοφαμένον κρεμμὴ
σκῆνο, καὶ ὁ αὐτοφαμένος σκῆνος ὁ
ποὺ ἔχει τόσον κακὸν αἰς τὸν τάφον

αὐτεφαμένος, τὸν φαίνεται ὁ
πλέον σοφὸς καὶ ἀνῆμα, καὶ ὀνεῖρα.
καὶ τρεῖς χρόνους· καὶ ὡς τὸ βχεῖ τοιοῦτο
κὶ φανεῖται ὁ τὶ ἀκαὶ πτωρος σκῆνος
αὐτὸς, ἐλέγοιν αζὶ τὸ κακὸν, καὶ κοῖ
νοιν ξέχα, καὶ βούνοιν φωτία καὶ
κάοιν σκῆνο τὸ λάφυρον, καὶ τὸ ἄφρα
νίζοιν πανταχῶς· καὶ δὲν ἔγκρε
ζοιν οἱ ἔγκρεσος, ὅτι αἰς τὸν δεῦτε
πεφαμένοι τοῦτοι καὶ κρεῦ ἔχῶ, φέγοιν
νὰ χάβοιν τὴν παιδίαν, εἰς τὸ
αἰώνιον τὴς σκῆνο τὸ ἄβυσσον νὰ
κοιμηθοῦν αἰωνίως· καὶ τὸ μὲν λάφ
φυρον σκῆνον καὶ τὸ ἀφρανίζοιν τὸ

τὸ παρὸν· ἀμὴν ὦ κυρὲ ἀκούσῃς σὺ
τῆς κλήσεως τῆς κρίσεως θλίψεως ἀπόκλεις
φοῦ δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνον ἐκ τῆς ὁδοῦ
εἰς τὸν βορβορὸν κρίσιν· καὶ παρεύδοῦ
θλίψεως ἀκηδίσεως ἀπὸ φόβον καὶ
ὑπομενόμενος εἰς τὸ αἰώνιον τῆς καὶ
κολάζον τας· ἐὰν οὖν μὴ θελήσῃς
σε κὸ λοφίχως εἰς τὸ μὴ ἀκούσῃς τὴ
λοὸ τοῦ κύριον, ὃν ἄγαν χαίρει,
χρέους εἶς· καὶ ἄγαν ἀκούσῃς κύριος
ἢ δὲ μὴ ἄγαν ἐρᾷς καὶ θελήσῃ τὸν τὸν
τῆς κῆς τῆς ἐρωτήσεως ἀδίκων· ἢ ἴδοις
τὸ δὲ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἐφῆ τὸ ἐστὸ τὸ λέγον,
τὸ ὁ πρὸν ἄγαν ἐφέσεσι τοῦ διαβόλου

ὡς ἀπέκτεινεν· καὶ κοιμήσεται τοῖς
ἐρᾷς καὶ φοβήσεται παρὰ μὴ ποιεῖν τῆς
θλίψεως· μὴ καὶ κόπτεσθαι μὴ κρὸ ἀγάπας
μοῦ, ἢ τὸν καὶ λαβεῖν μόσεσι μὴ καὶ
φόσεσι πονηρὸν εἰς βοήθειαν πολλῶν·
μὴ καὶ κοπτεσθαι μὴ μνημόσεσιν τὸ
κολέβων· ἢ τὸν ἀφορμὴ μὴ
βασιλείας διαβάλλεις ἀπόκω εἰς
τὸ λέγον· τὸ τὴν μὴ θὲ τὸ ἀγάπας με,
ὁ τοῦ κύριος δὲ μὴ κρὸ ἀγάπας με·
καὶ γὰρ μὴ τὸν λαὸν ὁ τοῦ καὶ τὴν
κύριος· μὴ τὸ τὸ δὲ σὸ τερον, καὶ τὸ λέ
σῃς ἀπόκω εἰς τὸ λέγον· μὴ οὐ
τως τὸ φαίνεσθαι μὴ δὲ λέγεις· ὅτι κύριος

πλέον ὁ διάβολος δὲν ἰσχύει:-

Περὶ ἀκαθάρτου ὁποῦ κατοικεῖ εἰς βρύσας, ἢ εἰς ἀμπελῶν ἀγρῶν. ἢ εἰς σπηλάρια, ἢ εἰς ἐκκλησίαν:-

Ἐὰν κάποιος τύχῃ, ἢ ἀμπελωνάρης ἀκαθάρτου, εἰς βρύσας, ἢ εἰς βρύσιον. ἢ εἰς ὄρνον, ὁ ὁποῖος φέρει κατάστιχο ἀπὸ ζῶντας ἢ νεκροὺς καὶ ἀπὸ κρέας. ἢ ἀπὸ τυρί. ἢ κανένα πρᾶγμα ἀφέρῃ ὅτι φαίνεται ἐκεῖ ἀπὸ ἀνθρώπους. εἰ δὲ ἢ εἰς ἀγρὸν κρεμασμένον, ἢ χαλάσῃ, ἢ κρεμάσῃ τοῦ ὁποῦ ἔχει μεταβολὴ πάσα κατάστιχο. ἢ ἀπὸ ἀκαθάρτου. ἢ κανένα ἀπὸ ζῶον ἢ πουλὶ ἐκεῖ,

δὲν κάμνει χρέος τὸ ἄδικος ἐκεῖνο ὁ ὁποῦ εἶχε κάθεται εἰς τὸ ἀγρὸν καὶ εἶχε ξομολογεῖται τὸ ὡς ἐβαπτισμένον. ἀμὴ ἐὰν ἐγὼ ἀγοράσομεν, ἢ ἐζώσομεν αὐτοὶ χωρὶς διαλαγὴ ἢ βαπτίσματα. διότι σχεδὸν δὲν ἔχει τὸ ἀγρὸν καὶ ἀμὴ ἀγοραστῇ ἢ πρίγιν καὶ ἔχει εἰς ὑποκρίσιν ἐκεῖνον ὁ ὁποῦ τὸ ἔχει. εἰ δὲ ἢ τὸ ἀκαθάρτου τὸν ἐκεῖνο ζῶον καὶ πτῆμα ἐκεῖ εἰς τὸ ἀγρὸν ἢ κάμνει σπήλαια, εἰ πάλιν εἶδος ἔχει αὐτὸ τὸ ἀγρὸν, καὶ τὸ ρίπτουν εἰς ἕνα μέρος, καὶ μὴ δὲν φαίνεται. τὸ δὲ ἀγρὸν καὶ πλεφτῆ κοχῶς ἢ καὶ ἀγ

Ιερά Μητρόπολις Κίτρου

ἀμαρτὰ, οἱ δὲ κατὰ μνησικακίας. καὶ ἐὰν
μοναχὸς καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἐὰν φεύγῃ τὸν
παραμυθοῦντα ἢ παρακαλοῦντα, ἀμὴν
λέγω σοι ὅτι ἔνοχος ἐστὶ τῇ κρίσει.—

περὶ ἀέρος τοῦ κατὰ τοῦ.

Ὁ ἐὰν μάθῃς τοὺς χριστιανοὺς καὶ ἰδοὺς
ὁποῖοι εἰσὶν, ἢ πατέρας, ἢ
μητέρας, φίλους καὶ συγγενεῖς
κλαίοντας. οἱ δὲ μοναχοὶ περὶ καὶ ἀμαρτὰ:—

πρὸς τὰς ἀδελφὰς τὰς μεμονασμένας
παρακαλοῦσας. καὶ πάλιν τὰς ἀδελφὰς καὶ
πάλιν. καὶ πόλεμον χαλεπὸν εἶναι κατὰ
αὐτῶν ὧν δὲ ὁ κλῆρος. καὶ ὁ τοιοῦτο
μοναχὸς,

μοναχοὶ καὶ ἀδελφὰς καὶ φεύγοντα:—
ὧν φεύγων δὲ δεῖ μόνον:—

Μὴ ἔστω δεῖπνον καὶ ὁποῖος ἂν
μεθοῦσι χῶς ἐν κόσμῳ, καὶ ἐὰν
καὶ μὴ ἀμφιβάλλωσαν κοσμικὸς, ἀς
κοιμᾶται καὶ μεθοῦσι καὶ ἰχνεύει.
καὶ ἐὰν γένωμεν καὶ μὴ φοβοῦ
ξηροφαγίᾳ τὸν δεῖπνον, καὶ ὁ
σωμα χωρὶς ἐλαίου. ὅτι ἐὰν
καὶ ἐλαίου, τὸ σάρκινον καὶ κοιμᾶ
καὶ ἐνώμενον:—

Λέγω ὁ ἐξηκοντοῦς ἐν ἀσκήσει καὶ ὧν
ἀγῶνα ἀπὸ τόλμων, ἀπὸ φύσεως ὅτι
ἀπὸ ἐθισμοῦ καὶ τρόπος. καὶ προσβεύτερος.

αληθη, μη παιζη και αγναν αις λεπτη-
σιν :— Νικηφορου των πρωτο-
Τοῦ ἐν αἰνιγμασι τον ὁ ποιητὴς αἰς
ρεῶσιν. ἢ αἰς φλεγμαν, καὶ ὁ ρυζομενος,
μὴ αὐτὸ τὸν ερον σιτῶν καὶ βλεπομενος
σαρκιδια καὶ ὀδοντες, μὴ ὁ τι καὶ ὁ
ἀμελουμενος μὴ μεμεμενος ἀμελεις λοιπος
ὢν ἀμελων φιλοφρονεστερων ὁ μὴ αἰρεῖται τὸ
ἀμελουμενον καὶ πινομενον ὑγροῦ ὁ ἀνα-
λογητὴς :— Σκωῶν δ αυτοῦ ζεων
τῶν φαγων αυτοσχολων :—
Καὶ ἐν ἐκεῖνοις τοῖς σπλαγχνοις, ἢ αἰς ὀμβρ-
ρη τὸ μελον, μὴ αὐτὸ πνιγμα ἐκεῖ μὴ
πληγωσις. τὸν σπλαγχνον καὶ πλυνομενον

νηστα μὴ καὶ ὁ ἀμελουμενος ὁ ἔρως, μὴ
οὕτως καὶ γε μὴ φλεγμαν καὶ ὁ φρεγομενος
ἀλλ μὴ πτοσις αἰς ὀμβρις μὴ πληγωσις
ἐκεῖ. ὅ σον ὁ πον κρεατα μὴ πλεον
εἶναι τὸ μελον, καὶ βλεπομενα αὐτὸ
ὁ ὀμβρις καὶ ὁ ρυζομενος, μὴ τὸ ἐκεῖ
λοιπον καὶ τὸ ἀμελουμενος ὁ ἔρως, μὴ
οὕτως καὶ ἡ ἡδη φλεγμαν μὴ καὶ ζωῆς
ἀναλογητὴς. πλὴν αὐτὸ καὶ ὁ τὸ
ὀμβρις καὶ μὴ γενομενον προσφορεις.
ὁ πόθος ἔρως δὲ μὴ μπορᾶ καὶ λη
τον γνωσιν μεταβαλειν : Ἐν ὀνη
νοις λησης καὶ νυξιν ἐκεῖ ὁ ἔρως
μὴ καὶ ὁ πλεον ἀσσον μὴ νυ φλεγομενος ἐρᾶ

λησου· ἀν ἀγνοιᾳ ἢ δι' ἀναγκάζῃ
ἀπὸ τοῦς φόβους· ἀνάγκασθέν
θεοῦ πόλεως μεγάλης ἀνθ' ἡ χρ(ε)ί(α)ς:—

Ἐρ(ω)τ(ᾶ)ται οὗτοι ἀπόκριν λέγομεν, εἰ ἄρα καὶ
μόνον ἐπιθύμησε, ἢ δὲ εἰδωλό
θυτος, τοῦς εἰς ἀνάγκην τοῦ εἰνάι ἐν τῷ
μιγνυσθαι ὡς, ἢ τοιαῦτ' δι' ἀνθρώπων
παρακοῆ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ, φθόνος
ἀπὸ κερδῶν δι' ἀνθρώπους:—

Περὶ τῆς τῶν παρανομησάντων τῶν
χριστιανῶν, καὶ ὧν φόβων, καὶ ἐὰν
τρόπῳ καὶ ἐν ὁρκῳ αὐτῶν τὰ ἀφῶ,
ἢ παρακοῆ: ἐὰν εἰδωλοθυτοποιήσῃς:—

Ἐρ(ω)τ(ᾶ)ται παρανομήσαντῶν χρ(ι)στιανῶν, καὶ ὧν φόβ(ω).

ὁ τοῦ ἡμᾶς τρόπος, νηστεύειν τὸ
ὀφείλον καὶ τὸ ἔλαιον· μόνον πάντ(ε)ς
κρεοῦ· καὶ οὐν τρίμ σαρβεῦτον, ἢ
κυριακήν, κ(αὶ) τὸν ὀκτοήχον, ἐγώ
μῶν τὸ ἔλαιον, πίνομεν καὶ οἶνον:—

Ἐπῳδός:—

Ἐρ(ω)τ(ᾶ)ται δ' ὅτι ἐὰν τρίμ καὶ παρα
μονὴ ὧν φόβων σαρβεῦτον ἢ κυρια
κήν, δεῖν γίνεσθαι αἰς αὐλαῖς τοῦς ἢ
μέρας νηστεῖν· ἢ χρεωστεῖται· καὶ
φοβόμεν τὸ πρὸ ὧν φόβων παρα
μονῆς· μεθ' ἣ τὸ φοβόμενοι τοῦς ὅρκους
καὶ τὸν ὀκτοήχον, ἐπιμένομεν τοῦς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐὰν θυσιάσωμεν, καὶ

ἢ δι' ἀνάγνωσιν· ἢ ἀναγνώστης· ἢ ψαλ-
τῆς, τὴν ἀρχὴν παρακαλοῦσιν τοῦ
παρόχου δεῖνος δόξαν, καὶ πάσαν
τὴν χάριν καὶ πρᾶξιν ὅλον τὸν χρόνον,
νὰ καθαρίσῃ αὐτὸν· καὶ ἐὰν λαϊκὸς νὰ ἀ-
φορίσῃ αὐτὸν· ἐξόχως νὰ ἀγαπᾶται· καθὼς
οἱ φοῖνικες ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἀπὸ
φήνουν, ὅπου θὰ ἴδῃ τὴν δόξαν
τῆς ἀρχῆς μου καὶ παρακαλοῦν,
ὅπου νὰ ἴδῃ τὴν δόξαν, καὶ τὴν χάριν
καὶ πρᾶξιν ὅλον τὸν χρόνον· ἐὰν δὲ
ὡς ἐγὼ πάμεν ἀπὸ ὧδε, καὶ μένω ὁ μόνος·
ὅπου ἐὰν ἔχω ἱερωμένος, νὰ κα-
θήσῃ αὐτὸν· ἐὰν λαϊκὸς νὰ ἀφο-

ρίσῃ αὐτὸν· ἐὰν πῶς χωρὶς ἀφορισμός:—

Τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου:

Ὁ δὲ μακαρίος Ἀθανάσιος ἔλεγε, ὅτι ὁ ἐξ-
ομολογούμενος λέγει τὰς ἁμαρτίας καὶ πρᾶξιν,
οὐ δικαιοῖ τὸν ἑαυτὸν ὡς πρὸς ἄλλους ἀν-
θρώπους· εἰ γὰρ τὰς ἁμαρτίας καὶ πρᾶ-
ξιν, καὶ εἰ ἐξομολογεῖται ἐξομολογεῖται:—

Ἰωάννου τοῦ Πρέσβυ:—

Καθὼς λέγει ὁ Ἰωάννης ὁ τῆς κλίμα-
κος, καὶ εἰς πρᾶξιν, ὅταν
ἴδῃς ἁμαρτωλὴν ἐν ὀργῇ, καὶ εἰς φθόνον
καὶ ἀπὸ πολλὰ κακὰ καὶ πολλὰ ἄλλα
ἐπιτηδεύσῃς· καὶ εἰς τὸ μνήσθητι,
καὶ εἰς τὴν ἀπολαυστικὴν προσδέχεσθε.

ὧν δὲ ἀρίων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγί-
ων ἱεραρχῶν, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων,
δεινοπαθησάντων τὸ ὀφείλον ἀξίως
ἐορταῖς αὐτῶν, μόνον ὧν δυο
ἀποστόλων πέζομεν καὶ πρῶτ. καὶ
ἀξιόδωδεκα μαθητῶν. καὶ ἀξίαν
πρώην τ ἀποκρέω. ἡμῶν τὴν προ-
φωνήσαν ἐβδομάδα, καὶ τ
τροφόρου :— περὶ ἀφέσεως τ νηστειῶν :—
Ὁ ἐν μοναχοῖς, καὶ ταῖς δεήσεσι νύφε χρά-
σθαι ὅλον τὸν χρόνον, ὡς πρὸς καὶ
ταῖς παρεμβάσεις, καὶ ταῖς παρακλήσεσι.
καθὼς εἰκὼν ἀλλ πρῶν ἐφάρμοσμεν.
καὶ γὰρ τοῖς ἐν χώρᾳ τοῖς ἄγαν τοῦ μο

ναχοῦ, ὅταν δὲ πρὸς σὲ ἡ νηστεῖ
αὐτοῦ πλέον τῶν καὶ μνεῖαν. καὶ
νόμισα ὅπου μὴ δύναται ἀξίως
μνεῖαν αὐτῶν φυλάττειν :—
περὶ τῶν τοῦ φωμαθίου χρῶ :—
Λέγω γὰρ ὁ ἄρτος ὁ μὲν ὁ φωμαθίου
χρῶ, ἀξίον αὐτὸν βίον. ὅταν δὲ
νηστεύῃ ὁ μοναχὸς καὶ θέλῃ χρῆσθαι
χωρὶς ὧν ὁρισθέντων νηστειῶν,
καὶ οὐχὶ ὀλιγότερον ἢ ἀπὸ τὴν ἑνὸς
τὴν ὥραν :— περὶ γυναικὸς ἐὰν
γεννήσῃ θηλυκὸν ἢ ἀπαρακοῦσῃ,
καὶ περὶ ἀσθενοῦς ἀνδρὸς, ἢ γυναι-
κὸς, ὅτι νηστεῦ δὲν κάνει χρόνον καὶ

καὶ οἴνου καὶ ἀκράτου :—

πλοῦτος αἰσχυντηλός :—

Ὁ ὀγδοος λογιωτὴς, καὶ ὁ δεύτερος τοῦ
ἀγίου πλουτίου αἰσχυντηλῆς, οὕτως
λέγει. ἡ μωαὶνα ὁ πρὸ τῶν ἀγγέλων
ἐξαίφνης καὶ παντελῶς. ἢ τὴν
μεγάλην ἑβδομάδα. νὰ μὴ δὲν
φυλάττῃ τὴν ὡρισμένην νηστείαν
τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ οἴνου, ἀκόμα
τίς ὡς νὰ φάγῃ αὐτά. ὅτι δὲ αὐτὴν
ἐκατάντησιν τῆς σαρκός, δὲν ἔστιν
τρωφὴς, δὲ ἀνάλαφρη δὲ ὡμάρμην
καὶ ἡδεῖαν :—

Καὶ πάλιν ἄλλος ἀσθενὴς δὲν ἔχει δὲ ἐξ

ἐκεῖνος ἡ ἐκεῖνος ὁ ποῦ ἔχει ὁ ἐρισμένος
νὰ ἔχῃ νηστείαν, ἀλλὰ ἐξωφλεῖται
οὐ καὶ οἶνον :— βαμβακῶν :—

Κρέας δὲ νὰ μὴ φάγῃ ἐὰν δὲν ἐξέ
λεται καὶ ἡ ἐξαίφνης. καθὼς λέγει
ὁ βαμβακῶν εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ
ἀποστόλου καὶ κατόνος. ὁ ποῦ λὸ
ἀπὸ φρόνιμοι οἱ φαγοὶ ἀπὸ σοφοί :
ὁ ὁ φαγὸς περὶ ἀφῆς ὄνησις τῆς
λέγει ὁ ὁποῖος φάγῃ κρέας ἢ τυρὶ
τῇ λυπῇ καὶ παντελῶς, ἢ
ἐξαίφνης ἢ πρόφασιν, χρέος δὲ
μὴ ἐξωμολογήσῃ. καὶ νὰ λαμβάνῃ
καὶ ἄλλον κανόνα βαμβακῶν εἰς αὐτὸ τὸ

Ιερά Μητρόπολις Κίτρου

ἀνθ' ὅλου τὸν ἄγνοιαν καὶ σκότους ὅπου
σῶν θεοῦ ἀφίεται :—

περὶ τοῦ διαβολικοῦ ἀντίχριστου
τὴν μεγάλην ἐρημώσαι. ἐὰν
ζώσωμεν ὁ φόβος. ὧν τὰς ὁδὸς σου :—

Πολλοὶ εἰσὶν ὧν ὁδὸς καὶ πόσον
ὅπου ὅποιοι ἤμελλον τὴν ὁ διαβολικὸς
τὴν μεγάλην ἐρημώσαι, δὲν ζώ
σωμεν ὁ φόβος. καὶ ἄλλοι πόσον ὅ
τι ζώσωμεν :— νικητὴς ὁ ὢν ὁ πόλεμος.
νικᾷ τὰς σαρκῶν, καὶ τὸ ζωνάρι :—

Ὁ δὲ φόβος νικητὴς ὁ ὢν ὁ πόλεμος ὁ πρό
λεως πόλεμος, ὅτι ἐὰν φοβηθῇ ὁ διαβολικὸς
μὴ, τὴν μεγάλην θλίψιν, ἢ τὴν μεγ
αλ

δὲν ἀπομακρύνωμεν, νὰ φύγωμεν
ἔξω καὶ ὄντως καὶ ὁ φόβος. ὁ δὲ
ἀρχόντας μὲ τὸ πολὺ σφῶν κόψει
κῆ τὰς, καὶ ὁ φόβος ζωνάρι ἀπὸ
φήνουν ὅ τι ὅποιοι ἤμελλον τὴν ὁ
διαβολικὸς, τὴν μεγάλην ἐρημώ
σαι, ζώσωμεν ὁ φόβος, χωρὶς τὴν
μεγάλης παρακοὴ τῆς καὶ θεμέλιον
σαρβάτου. καὶ οὕτως ἐκεῖνος ἤνοιξε
λιὴ μεγάλη σκέψη σου. ἀφ' οὗ ἀπὸ τὰς
ὁλὸ ξεχωρίσας ἤμελλας, ἀφ' ὅποιοι
τὴν ὁ διαβολικὸς, μόνον ζῶσον
ζώσωμεν, πάνωμεν καὶ ὄντως ὁ δὲ
τὸ μεγάλον ἤμελλας. ὁ φόβος ὁ

ο υδαμοῦ :— περὶ τῆς τῶν ἐν
ὧν χῦ μένων, καὶ ὧν ἀφ' αὐτοῦ :—

Ἐν τῇ τῶν ὧν χῦ μένων καὶ ὧν αὐτοῦ φύλων,
ζηροφαγοῦμεν τὰς ἡμέρας, ἢ
δυνατόν, τὴν τεσσαρακοστὴν.
καὶ μὴ προσκυνοῦμεν τὸ ὀψάριον, καὶ τὸ ἔλαιον
καὶ μὴ πίνομεν οἶνον. μόνον ὁ πόλεμον χωρὶς
ἔλαιον ὡς καὶ αὐτὴν ἡμέρα τῆς τεσσαρακοστῆς.
ἡ δὲ ἑκάστου ὁ πρὸ ἔλαιον καὶ ὁ
προσπόσεων ὕδατι, μόνον νὰ σάρβα
τον καὶ κυριακὴν, ἔχουν τὸ ὀψάριον :—
περὶ τῶν ὧν δὲ ἀνάφορον αὐθοῦν,
καὶ ὁ πόσ ἐρδὶς νὰ ἔχῃ χωνευτήριον
εἰς τὸ βῆμα, καὶ λειτουργίας αὐτὸ νὰ μὴ δὲν

αὐθεντόσιν : περὶ ἐκκλησιῶν :—

Ἐν ὁποιαδήποτε τίμια νὰ ἀφορῶν
αὐθοῦν, ὡς τὰ κτήματα δὲν ἠμπορεῖ
οἱ ἐρδὶς νὰ τὰ ἀφαιρέσῃ τὰ ἄρα,
οὐ τὰ κρεῖττον, οὐδὲ νὰ τὰ φάλλουσιν
ἀκρίβειας. μόνον νὰ βάλῃς γλυκὺ
κρασὶ εἰς αὐτὰ, καὶ ἀέλως νὰ φάλῃς
αὐτὰ. καὶ εἰς τὸ ἄρτον φυσικὸς
ὀνομάζεται φέρε νὰ ἔχῃς τόπον ἀπὸ
ἄνθρωπον εἰς ἐκκλησίας κοινὰ ὁ τρεῖς
μόνον νὰ ἀπὸ νὰ βάλουν ὡσὰν νὰ
πολεμοῦν γνώσεις. καὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ
νόμον νὰ προσέχῃς νὰ μὴν τὸ
σπέλῃ ἀπὸ τὸ χωνευτήριον, καὶ πα

ἐν τῇ, καὶ ὅτι ἔστιν μεταμόρφωσις
αὐτῆς τὴν ψυχὴν σου. καὶ λαμβάνει αὐτὴ
τὸ φωτοειδές καὶ ἀφθαρτότατον
οὐ τὴν οὐσίαν, οὐ τὴν μορφὴν αὐτῆς.
μόνον τὴν δόξαν ἀφθαρτίας λαμβάνει χρω
νται: περὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ
τὸ λαμβάνουσι οἱ χριστιανοί.
καὶ ὅτι ὁ πόθον διζήσεται μετὰ
τῶν μεμαθητευκότων αὐτῶν. νοῦν δὲ
τὸ λαμβάνουσι. οὐδὲ αὐτὸν
νοῦν ἀποστάλοντα: — τῶν τοῦ
δεσπότου: —

ὁ αὐτὸ δῶρον ἐλήλυθε, καὶ δέδοται δὲ
αὐτοῖς τὸν ἔρωτα. τῶν δὲ πρῶτον

ἐμεταμόρφωσεν ὁ λόγος οὐχὶ
τῶν ἔξω τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ τῶν
δεξιῶν μέρους τὸ μαθητεύσαντα τοῦ
αἰῶνος τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸν χρό
νον καὶ τὸν τόπον τὸν χρό
νον. καὶ ἔστω ἐλήλυθε δόξαν
τῶν αἰώνων πρῶτον. δεύτερον δὲ λα
βόντες καὶ τιμῶ πρῶτον. καὶ τρίτον
τὸ ἐμεταμόρφωσεν οἱ χρι
στιανοὶ οὐχὶ ὡς ἀπαμεσῆ καὶ τὸ
μέρος τῶν νοῶν αὐτὴ δῶρον σκέ
ρος τοῦ ἔρωτος, αἰς αἰρέσεις καὶ τὴν
δόξαν χάρις τοῦ. καὶ τρίτον τὸ
αὐτὴ δῶρον λαμβάνουσι αὐτὴ τῆς

φαινομένων, αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ
ἀπέχουσα ἀπὸ τῆς σωματικῆς ἀ
πολαύσεως τῶν γεωργημάτων αὐτῶν,
καὶ τὸ παντελῶς συμβαίνουσι τὸ αὐτὴ δω
ρον· καὶ ἀποστέλλουν καὶ τὰς ἀγράς
αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀλλῃ φρου
ρᾷ τῆς πολεως μὴ ἐπιτρέπουσι τὸ
αὐτὸ ἀλλὰ ἡμέραν ἑορταζομένην,
ἀνάπαυσιν καὶ μηδὲν πράττειν· οὐ
τε τὰς ἀγράς αὐτῶν καὶ ἀποστέ
λοντες· οὐ τε ἀνάπαυσις, οὐ τε γεω
ὁ τῆς ἡμέρας γραφεὶς, οὐ τε καθαρὰ
τοῖς καθαροῖς· καὶ τε ἀγραῖοις ἀγραίοις·

περὶ τοῦ ἐξόντος ἐξαιρεῖν τινος

καὶ μὴ ἐν ὀλιγαθῆς τε προσφορᾶς
αὐτοῦ, οὐ τε καὶ ὀλίγον μέρος τῆς ἡμέρας·
καὶ ἐν αὐτῷ φανῆναι χωρὶς
συγχωρήσεως· περὶ ἐξαιρέτου·

Ὁ ἀγωνιστὴς περὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς πόλεως ἰωάννης ὁ νηστευτὴς, οὐ τῶν
αὐτοφανῶν· ὁ τόπος ἐξόν ἐξαιρεῖν
τινὰ αὐτῶν, εἰς τὴν ἐπιμελείαν
μὴ ὀλιγαθῆς αὐτῶν, οὐ τε τὴν προσ
φορὰν αὐτοῦ, ἕως οὗ καὶ μέρος τῆς ἡμέρας·
ὅτι καὶ ἐν γένει πρὸς αὐτὸν καὶ ἐ
ρᾶν· διότι μὴ ἐξ πλουσίων καὶ κα
μὴ, καὶ ἀγρὰς πολλὰς ἐκτεθεῖσας,
ὡς τὴν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ δώσῃ

ἀς παρθένιον διάβιον τῶν, ἵνα αὐτὸ ὁ
τῆς πλάνης δεῖν τὰ δέχῃ. Ὅθεν δὲ
μὴ ἀράσῃ δεῖν ἔχει μὴ δίδοιν ἀάθη φοῖ
αὐτοῦ τὸν χριστιανόν, μὴ ἂν ἀγίδιον
πειρὸν ὁ πρῶ φῆ γὰ πιστωνῆ ὁμ
ῶν φάνων μυστηρίων, δεῖ πρῶτον φά
γάσῃν πεθαρὰν ἀμμήμενα ἀγίῃ
πεμῆ. πρόσεχε ὦ ἱερᾶ μὴ πίθε
λάβῃς αὐτὸν, ὅτι ἀπαιδίον δὲ τὸ
πνεῦμα ἀγίῃ πεφθάνει σε, μὴ
δὲ χρῶ τὸ μὰ αὐτὸν χρεῖν μὴ σώπεθη.
μὴ ἐὰν ὦ ἱερᾶ ἔχῃς ἢν ἀπεφρόνον,
ἐὰν δὲ δὲ ὠζῆς αὐτὸν ἕως οὐ ἀνάγκε
μὴ ἀράσῃ, μὴ ὁ πατὰ τὸν δέχθῆς.
μὴ ἐὰν